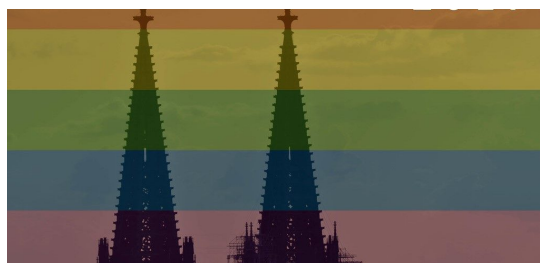

Zintenzívňuje sa tlak na katolícku Cirkev, aby zmenila učenie, že homosexualita je „vnútorne nezriadená“

Edward Pentin

3. mája 2021 ✝ Cirkev

Zdroj: Flickr

Na vedúcich predstaviteľov Cirkvi je naďalej vyvíjaný nátlak, aby z katolíckeho učenia odstránili formuláciu, podľa ktorej sú homosexuálne akty „vnútorne nezriadené“ a „v žiadnom prípade ich nemožno schvaľovať“. Je to súčasť širšej kampane za legitimizáciu homosexuálnych činov a snahy niektorých skupín a jednotlivcov normalizovať hriešne správanie v Cirkvi.

Nemeckí biskupi nachádzajúci sa uprostred dvojročnej „Synodálnej cesty“, ktorej súčasťou je aj prehodnotenie učenia Cirkvi o sexuálnej morálke, sú najnovšou a najviditeľnejšou skupinou, ktorá sa usiluje o zmenu učenia s osobitným dôrazom na zmenu formulácie, ktorá sa nachádza v Katechizme katolíckej Cirkvi.

Biskup Georg Bätzing, predseda Nemeckej biskupskej konferencie v decembrovom rozhovore uviedol, že je potrebné zmeniť Katechizmus v otázke homosexuality, konkrétne, žeby mal umožniť požehňovanie homosexuálnych partnerstiev – čo minulý mesiac Kongregácia pre náuku viery zamietla.

Christoph Behrens, kňaz Drážďanskej diecézy uviedol, že podľa neho je jazyk katechizmu z pastoračného a teologického hľadiska „jednoducho trápny“. Kňaz, ktorého biskup Heinrich Timmerevers poveril, aby vo svojej diecéze zriadil duchovnú službu pre homosexuálov a ktorý sa vlani v septembri zasadzoval za požehnanie zväzkov osôb rovnakého pohlavia, dodal: „Ostáva len dúfať, že tento nezmysel nebude čítať príliš veľa ľudí.“

Ďalšie výzvy na zmenu jazyka Katechizmu prišli aj od niektorých predstaviteľov americkej Cirkvi, vrátane kardinála Josepha Tobina. Arcibiskup Newarku v New Jersey v roku 2019 uviedol, že jazyk je „veľmi nešťastný“, a dodal, že dúfa, že Cirkev pri svojej diskusii o homosexualite použije iné slová, ktoré budú „menej zraňujúce“.

Mnoho rokov sa diskusia zameriavala na § 2357 Katechizmu: „*Tradícia, opierajúc sa o Sväté písmo, ktoré predstavuje homosexuálne vzťahy ako veľmi závažnú zvrátenosť, vždy hlásala, že homosexuálne úkony sú svojou vnútornou povahou nezriadené*“. Sú proti prirodzenému zákonu. Zatvárajú totiž pohlavný úkon pred darom života. Nepochádzajú z opravdivého

citového a sexuálneho dopĺňania sa. V nijakom prípade ich nemožno schvaľovať.“

Táto pasáž popisuje homosexuálne akty, nie samotné osoby, ako „vnútorne nezriadené“, ale ďalej uvádza v § 2358, že homosexuálne sklony sú „objektívne nezriadené“ spolu s inými sexuálnymi hriechmi (výraz „objektívne nezriadené“ v anglickej verzii „objectively disordered“ sa však záhadne neobjavuje v odseku 2358 Katechizmu zverejnenom na vatikánskej webovej stránke).

Dôvody pre odstránenie anglickej verzie sa rôznia, pričom niektorí, najmä v Nemecku, chcú vidieť zmenu v učení Cirkvi. Patria sem aktéri Synodálnej cesty, ako aj niektorí nemeckí ordinári, napríklad biskup Peter Kohlgraf z nemeckého Mainzu. Vo februári vyhlásil, že od katolíkov s homosexuálnymi sklonmi sa nedá očakávať, že budú žiť pohlavne čisto a že Cirkev by mala zmeniť svoj pastoračný prístup a tento fakt uznať.

Iní sú viac nejednoznační, ako napríklad kardinál Christoph Schönborn, tajomník komisie, ktorá v 90. rokoch vypracovala Katechizmus, ktorý povedal, že homosexualitu považuje za podobnú iným sexuálnym hriechom, ako je rozvod a nové manželstvo, a teda implicitne nie za „vnútornú nezriadenosť“. Na Synode o rodine v roku 2014 uviedol, že zatiaľ nevidí dôvod na zmenu jazyka, ale poznamenal, že v katolíckej doktríne existuje „vývoj“.

Podobne aj jezuitský páter James Martin vyzval Cirkev, aby zmenila jazyk ohľadom homosexuality, ale verejne nepožadoval zmenu cirkevného učenia v tejto otázke. V diskusii v roku 2017 uviedol, že výrazy „objektívne nezriadený“ a „vnútorne nezriadený“ spôsobili, že homosexuáli sa cítia „ako podľudia“, a spomenul matku homosexuálneho syna, ktorá sa ho raz opýtala: „Chápu vôbec, čo takýto jazyk môže urobiť s trinásťročným chlapcom? Môže ho zničiť.“ Ako alternatívu otec Martin navrhol výraz „odlišne usporiadaný“, pretože sa domnieva, že tento pojem by bol „pastorálnejší“.

Iní sa domnievajú, že je možné zmeniť jazyk a zároveň zostať verný učeniu Cirkvi v tejto oblasti. Na Synode o rodine v roku 2015 arcibiskup Charles Chaput, vtedajší metropolita Filadelfie, uviedol, že rozumie túžbe nájsť nový a pozitívnejší jazyk, ktorý by sa zaoberal touto otázkou, a dodal, že výraz „vnútorne nezriadený“ sa už možno prežil. „*Tento jazyk automaticky odrádza ľudí a pravdepodobne už nie je užitočný,*“ povedal a zároveň dodal, že žiadna zmena by nemala zastierať názor Cirkvi, že „*príťažlivosť k rovnakému pohlaviu nie je súčasťou Božieho plánu*“.

Iní zase tvrdia, že jazyk „vnútornej nezriadenosti“ je problematický a poukazujú na to, že len málokto, okrem teológov vyškolených v scholastickej tradícii, správne chápe jeho význam.

Kardinál Willem Eijk, arcibiskup Utrechtu v Holandsku, však 13. apríla pre portál *Register* povedal, že hoci „*by sa možno dala nájsť formulácia, ktorá by bola pre dnešných ľudí zrozumiteľnejšia*“, on osobne nevidí „*nijakú potrebu upravovať súčasnú formuláciu v Katechizme katolíckej Cirkvi, pokiaľ ide o morálku homosexuálnych aktov*“.

„*Nemožno jasne nepovedať, že sexuálne akty medzi osobami rovnakého pohlavia sú vo svojej podstate zlé, rovnako ako všetky sexuálne akty, ktoré nie sú manželskými aktmi a nie sú otvorené daru materstva a otcovstva,*“ vysvetlil kardinál Eijk, bývalý lekár a súčasný člen Pápežskej akadémie pre život.

Takéto činy, pokračoval, sa odchyľujú od „celkového vzájomného daru v manželstve“ a sú proti prírode, teda „proti Bohom stvorenému poriadku“, a sú „v podstate vnútorne zlými činmi“. Ďalej dodal, že učenie Cirkvi vychádza aj zo Svätého písma a je „nemenné“, pretože ho učí „celá Tradícia Cirkvi a opakovane v priebehu dejín bolo potvrdzované Magistériom“.

„Zatajovať pravdu o Božom stvorenom poriadku, a teda o morálnom prirodzenom zákone, nie je prejavom lásky, pretože môže ľuďom brániť v nasledovaní Krista,“ tvrdil kardinál Eijk.

Francúzsky filozof Thibaud Collin uviedol, že podľa neho je „dôležité zachovať“ súčasnú formuláciu Katechizmu, pretože „sexuálne vzťahy medzi dvoma ľuďmi rovnakého pohlavia nemôžu byť plodivé“. Zdôraznil tiež, že homosexuálna láska je „vo svojej podstate v rozpore s čnosťou čistoty“, ako to vysvetlil Karol Wojtyła vo svojej knihe *Láska a zodpovednosť* z roku 1960.

„Je to vášeň, ktorá v skutočnosti inštrumentalizuje druhého ako objekt pôžitku tým, že sa zameriava len na jeho sexuálnu hodnotu,“ vysvetľuje Collin, ktorý vyučuje morálnu a politickú filozofiu na Collège Stanislas de Paris.

„Pravdu nemožno zmeniť,“ povedal Douglas Farrow, profesor teológie a etiky na McGillovej univerzite v kanadskom Montreale, a dodal, že ak by sa aj Katechizmus v tejto oblasti menil, bolo by to iba preto, aby „pravdu precíznejšie ozrejmil“. Naopak, povedal, že „nie je prejavom lásky povedať, že to, čo je, nie je alebo, že to, čo nie je, je. To je skôr klamstvo.“

„Jedinou otázkou je, či by sa táto skutočnosť – že homosexuálne akty, rovnako ako všetky antikoncepcné akty, sú nezriadené – mala pred veriacimi diskkrétne skrývať,“ povedal Farrow. „A aký by to malo zmysel, ak nie vytvoriť priestor pre tých, ktorí chcú takéto činy ospravedlniť, aby mohli tvrdiť, že predsa nie sú nemorálni, ba že je nemorálne tvrdiť, že sú nemorálni?“

„Formulácia je jednoduchá, vecná, nie pejoratívna alebo iba rétorická,“ povedal. „Tlak na zmenu tohto znenia by nebol vyvíjaný, keby za tým nebola snaha zmeniť katolícku morálnu náuku.“

Nemecká katolícka spisovateľka a sociologička Gabriele Kubyová, ktorá písala o nebezpečenstvách rodovej ideológie a globálnej sexuálnej revolúcie, tvrdila, že tí, ktorí chcú prispôbiť učenie Cirkvi „štandardom pohanského sveta“, používajú svoj intelekt na „vymýšľanie chytrých argumentov“, aby naznačovali, že neexistuje „vnútorné zlo“ – inými slovami, „žiadne absolútne kritériá pre dobro a zlo“. Ak by to však bola pravda, v Cirkvi „by nebol ani jeden mučeník“, povedala.

Kubyová aj Collin upozornili na obrovský a neúnavný tlak na Cirkev zo strany spoločnosti, ale aj v rámci Cirkvi, aby zmenila svoje učenie, pretože je to jediná inštitúcia, ktorá ponúka fundovaný a racionálne zdôvodnený odpor voči globálnej sexuálnej revolúcii – „posledná bašta“, ako povedala Kubyová, ktorá sa na Západe „rozpadá“. Biskupi a laické organizácie v Nemecku sú predvojom usilujúcim sa o to, aby Cirkev „bola kompatibilná so sekulárnym pohanstvom“, povedala Kubyová a ich Synodálnu cestu označila za „jasne heretickú a v otvorenom rozpore s Rímom“.

Collin uviedol, že v Cirkvi je snaha o legitimizáciu homosexuality medzi mnohými farármi a veriacimi iba ďalším krokom vyplývajúcim z odmietnutia *Humanae Vitae*, encykliky pápeža svätého Pavla VI. z roku

1968, ktorá opätovne potvrdila odmietnutie antikoncepcie Cirkvou. „*Od okamihu, keď sa oddelí plodenie od lásky, neexistuje žiadny argument, prečo by nebolo možné legalizovať homosexualitu,*“ vysvetlil.

Ako dôvod rastúcej akceptácie homosexuality v Cirkvi Collin uviedol aj „*nedostatočnú doktrínálnu formáciu resp. zbabelosť*“ mnohých duchovných i veriacich, ktorí „*už nechápu a nerešpektujú morálny zákon*“, ako aj „*veľmi silnú homosexuálnu loby v Cirkvi*“. Dokonca aj tí, ktorí nie sú súčasťou tejto loby, „*často nevedia ako odpovedať, pretože akceptujú antikoncepčnú mentalitu*“, uviedol.

Podľa Collina aj nedávne odmietnutie aj encykliky *Veritatis Splendor* svätého Jána Pavla II. z roku 1993 o morálnom učení Cirkvi, bolo ďalším potvrdením tejto skutočnosti, rovnako ako nedávne vymenovanie Mons. Philippe Bordeynea za predsedu Pápežského inštitútu Jána Pavla II. pre vedy o manželstve a rodine, ktorý zastáva názory v rozpore s učením *Humanae Vitae* o antikoncepcii.

Kubyová aj kardinál Eijk zdôraznili dôležitosť spojenia jednoty pravdy a súcitu, pričom kardinál Eijk vysvetlil, že okrem výzvy, aby Cirkev „*hlásala pravdu*“ prostredníctvom Krista, a tak osvetľovala to, čo je vo svojej podstate zlé, Cirkev taktiež „*rešpektuje osoby ako také, ktoré zaostávajú v nasledovaní jej učenia, a je pripravená ponúknuť im všetku pastoračnú starostlivosť, ktorú potrebujú*“.

„*Cirkev má za úlohu na jednej strane hlásať náuku a na druhej strane byť pastoračne blízko ľuďom,*“ povedal kardinál, ktorý v roku 1999, keď sa stal biskupom, čelil protestom kvôli tomu, že sa pridrižiava cirkevného učenia o homosexualite („*Katolícka Cirkev má etickú víziu, ktorá nie je v dnešnej kultúre vždy pochopená,*“ povedal vtedy).

Ak nebude kázať pravdu, Cirkev sa stane irelevantnou, uviedla Kubyová, ktorá citovala z Evanjelia sv. Matúša Kristovo varovanie, že ak soľ stratí chuť, „*už nie je na nič, len ju vyhodiť von, aby ju ľudia pošliapali*“.

„*Žiaľ, zdá sa, že mnohí z našich cirkevných predstaviteľov nechápu poslanstvo, že státisíce ľudí sa každoročne obracajú k Cirkvi chrbtom,*“ uviedla Kubyová.

„*Áno,*“ dodala, „*jazyk by mal byť jasný ako diamant.*“

Pre tento článok sme kontaktovali kardinála Schönborna a tri cirkevné osobnosti, ktoré podľa svojich vyhlásení majú blízko k homosexuálnej komunite a sú naklonené zmene príslušných slov Katechizmu, ale buď neodpovedali, alebo sa odmietli vyjadriť.

Zdroj: *ncregister.com*

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/zintenzivnuje-sa-tlak-na-katoliciku-cirkev-aby-zmenila-ucenie-ze-homosexualita-je-vnutorne-nezriadena/>